

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6ECdo/7/2020
Identifikačné číslo spisu: 3802898556
Dátum vydania rozhodnutia: 16. decembra 2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3802898556.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom v Prievidzi, Šumperská 1, IČO: 37 916 289, proti povinnej O. H., narodenej XX. A. XXXX, bývajúcej v N., B. X/X, zastúpenej opatrovníčkou S. H., narodenou XX. O. XXXX, bývajúcou v N., B. XXX/X, o vymoženie 796,65 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15Er/1839/2002, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 12. septembra 2013 sp. zn. 23CoE/227/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie o d m i e t a .

Oprávnený nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Prievidza (ďalej len „exekučný súd“) uznesením z 1. októbra 2012, č. k. 15Er/1839/2002-165, návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol, keďže ho považoval za nedôvodný. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že exekúcia sa vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorým je v danej veci právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. Exekučný súd v tomto štádiu konania už nijakým spôsobom nemôže zasahovať alebo posudzovať vzťahy medzi účastníkmi konania, ktoré predchádzali vydaniu tohto rozhodnutia. Povinná poukazovala na hmotnoprávny vzťah, ktorý bol priznaný exekučným titulom, a nenamietla žiadny z dôvodov, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 12. septembra 2013, sp. zn. 23CoE/227/2013 napadnuté uznesenie exekučného súdu potvrdil s poukazom na § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení (ďalej len „O. s. p.“).

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala povinná (ďalej len „dovolateľka“) na exekučnom súde osobne dňa 13. júla 2016 dovolanie s poukazom na § 237 písm. f) O. s. p., a to z dôvodu nedostatočne

zisteného skutkového stavu zo strany exekučného a odvolacieho súdu. Navrhla, aby dovolací súd zrušil uvedené rozhodnutia a vec im vrátil na ďalšie konanie.

4. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) v prvom rade zisťoval, či dovolanie bolo podané včas, pričom dospel k záveru, že dovolanie povinnej bolo podané oneskorene.

6. Zo súdneho spisu dovolací súd zistil, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu bolo doručené povinnej dňa 4. októbra 2013, oprávnenému dňa 25. septembra 2013 a súdnemu exekútorovi dňa 27. septembra 2013 (doručenky na č. 1. 200 spisu) a nadobudol právoplatnosť podľa vyznačenej doložky právoplatnosti na uznesení dňa 4. októbra 2013, t. j. v čase účinnosti O. s. p. Dovolací súd preto posudzoval včasnosť podania dovolania v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

7. Podľa § 240 ods. 1 veta prvá O. s. p. platilo, že účastník konania môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia (§ 240 ods. 1 veta druhá O. s. p.). Podľa § 240 ods. 2 (veta prvá) O. s. p. platilo, že zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť.

8. Podľa § 57 ods. 2 O. s. p. platilo, že lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

9. Vzhľadom na to, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 4. októbra 2013 a skutočnosť, že zo súdneho spisu nevyplýva, že bolo v danej veci odvolacím súdom vydané opravné uznesenie, teda nepripadá do úvahy použitie ustanovenia § 240 ods. 1 (veta druhá) O. s. p., dovolací súd konštatuje, že koniec jednomesačnej lehoty na podanie dovolania v zmysle § 240 ods. 1 veta prvá O. s. p. počítanej od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu pripadol na 4. november 2013 (pondelok). Dovolanie povinnej však bolo podané osobne do podateľne Okresného súdu Prievidza dňa 13. júla 2016 (č. 1. 203 spisu), teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej jednomesačnej dovolacej lehoty.

10. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie povinnej podľa § 447 písm. a) C. s. p. odmietol ako oneskorene podané bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napádaného rozhodnutia odvolacieho súdu.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p. neodôvodňuje.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

